

कारमङ्गिं शुक्लं ललाटे यस्य भा० । ललासम् । का
त्या० २०।१।३३ । “नीलपौण्ड्रकयुक्तमिति” कर्कः ।
तस्योत्सर्जनं चोत्तरपूर्वदिशि । “पशुवदुत्सर्जनं निरष्टे
ऽश्वयते” कात्या० २०।२।१ । “पशुवदित्युत्तरपूर्वां दिग्
लक्ष्यते निरष्टे निरमये दृष्टतया । अध्वर्युयजमानौ अ-
श्वयते शतानामव्यञ्चानां मध्ये पशुवदुत्सर्जनं कुरुतः
कीदृशे निरष्टे अश्वस्य वयोव्यञ्जनानि एकैकं त्रीणि
त्रीणि वर्षाणि अतुवन्ते तानि निर्गतान्यस्मादिति
निरष्टम् अतीतचतुर्विंशतिवर्षमित्यर्थः” कर्कः । तेन दृष्टतया
स्नानसामर्थ्याह्वितं स्तुतिम् तथा हि तस्याश्वस्य “बड-
वाभ्यो वारणम्” “प्रस्नेयाच्चोदकात्” कात्या० २०।२।१।
२।३ । वाक्येन बडवाभ्यो निवारणं, प्रस्नेयात् यथेच्छस्ना-
नार्हादुदकाच्च मिथारणम् विहितम् । अतएव “प्रजाते
वायव्यम्” कात्या० २०।३।२० । बडवायां रेतःस्नाने
प्रजातइत्युच्यते तस्मिन् वायव्यपयोनिर्वापोविहितः ।
तस्य रक्षकाश्च यथाकृपाः कर्त्तव्यास्तथाह शत० ब्रा० ।
“तस्यैते पुरस्ताद्विहितार उपकृप्ता भवन्ति । राजपुत्राः
कवचिनः शतं राजन्या निषङ्गिणः शतं स्तुतधामण्याः
पुत्रा इषुपर्षिणः शतं क्षात्रसंगृहीतृणां पुत्रा दण्डिनः
शतमश्वशत निरष्टं निरमयं यस्मिन्नेनमपिष्टज्य रक्षन्ति”
अवधिकालमाह “तस्मात् पारिप्लवं षट्त्रिंशतं दशाहा
नाचष्टे” इति शत० ब्रा० सावनगणनया संवत्सरे गते
दीक्षा । “अशुपदीज्या चक्षुभिः सावितम्” इत्यादिना
“ऋतेचादर्शने च” इत्यन्तेन कात्या० २०, ३, २० । प्रायश्चित्ति-
शेषालङ्घना “अन्यस्य रथनादानादि करोत्यशुयुक्तम्” ऋते
अश्वस्यादर्शने च” का० २०, ४, १ । अपुनरागमसम्भवे च अ-
न्यस्याश्वस्य रथनादानादि अशुयुक्तमश्वसंबन्धि अशुपकारकं
सर्वं कर्म पुनः करोति” कर्कः । अशुमेधारम्भकालश्च ।
“अष्टम्यां नवम्यां चा फाल्गुनीशुक्लस्य” कात्या० २०, १, २,
फाल्गुनशुक्लपक्षेऽष्टम्यां नवम्यां वा प्रारम्भः । “याऽसौ
फाल्गुनी पौर्णमासी भवतीति” प्रकृत्य “तस्यै पुरस्तात्
षड्हे वा सप्ताहे वा ऋत्विज उपसमायन्तीति” शत०
ब्रा० जीमोत्वेके” कात्या० २०, १, ३, “ज्यैष्ठ्याङ्ग-
योः शुक्लाष्टम्यां नवम्यां वेत्येके” कर्कः । एकविंशतिपूषसन्नि-
वेशमानादि यथा “एकविंशतिर्यूपाः सर्वे एकविंशत्य
रत्नयोराज्जुहावोऽग्निषो भवति पैतृदारवावभितः,
षड्वैत्तास्तय इत्यान्तय इत्यात्, षट् खादिरास्तय
एवेत्यान्तय इत्यात्, षट् पालाशास्तय एवेत्यान्तय इत्यात्,

शत० ब्रा० । एतेषां नामनिर्वचनं तत्रैव दृश्यम् ।

अशुमेधस्य यौगिकानि द्वादश नामानि दर्शितानि श-
त० ब्रा० १३काण्डे । “एष वै प्रभूनीमयज्ञः १ । यत्रैतेन
यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव प्रभूतं भवति । एष वै विभूनीम
यज्ञः २ । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव विभूतं भवति ।
एष वै व्यष्टिनीमयज्ञः ३ । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्व-
मेव व्यष्टं भवति । एष वै विष्टतिनीमयज्ञः ४ । यत्रै-
तेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव विष्टतं भवति । एष वै व्याष्ट-
तिनीमयज्ञः ५ । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव व्याष्टं
भवति । एष वा ऊर्जस्नाज्ञास यज्ञः ६ । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते
सर्वमेवोर्जस्नवति । एष वै मयस्नाज्ञास यज्ञः ६ । यत्रैते
न यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव मयस्नवति । एष वै ब्रह्म
वर्चसी नाम यज्ञः ८ । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्त आब्राह्मणो
वर्चसी जायते । एष वा अतिव्याधिनीमयज्ञः ९ । यत्रैतेन
यज्ञेन यजन्त आराज्योऽतिव्याधिजायते । एष वै
दीर्घो नाम यज्ञः १० । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्त आदीर्घा-
रय्यं जायते । एष वै कृत्तिनीमयज्ञः ११ । यत्रैतेन
यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव कृत्तं भवति । एष वै प्रतिष्ठा नाम
यज्ञः १२ । यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते सर्वमेव प्रतिष्ठितं
भवति” । “तरति ब्रह्महत्यां योऽश्वमेधेन यजते” शत० ब्रा०

“अश्वमेधेन शुध्यन्ति महापातकिनस्त्रिमे” भा० अश्व० प० ।

अश्वमेधे पु० अश्वमेधोऽस्त्यस्य अर्थ० अच् । राजर्षिभेदे ।

“यो मरुति प्रवीचत्यश्वमेधाय सूरये” ऋ० ५, २७, ४ ।

अश्वमेधाय राजर्षये” भा० ।

अश्वमेधिकं न० अश्वमेधमधिकृत्य कतः अन्यः ठक् ठन् वा ।
महाभारतान्तर्गते चतुर्ह्ये पर्वणि । “ततोऽश्वमेधिकं पर्व
सर्वपापप्रणाशनम्” “ततोऽश्वमेधिकं पर्व प्रोक्तं तच्च तदुर्ह-
यम्” इति च भा० आ० प० ।

अश्वमेधीय पु० अश्वमेधाय हितः “अश्वमेधाच्छ च” पा० छ ।
अश्वमेधयोग्ये पशौ तस्मिन् अश्वमेधशब्दे उक्तम् । चात्
ठन् । अश्वमेधिकोऽप्युक्तार्थः ।

अश्वया स्त्री अश्वमिच्छति अश्व-क्यच् “न कन्दसुपुत्रचेति”
पा० नेत्त्वदीर्घो भावे अ । ह्येच्छायाम् “अपुराश्वयोव
रथया” ऋ० ८, ४६, १० । “अश्वया अश्वेच्छया” भा० ।

अश्वयु ति० अश्वोऽस्त्यस्य युच् । १ अश्वयुक्ते “गव्युरश्वयुरी-
यते” ऋ० ३, १, १५ । अश्वमिच्छति क्यच् वेदे नि० नेत्त्व
दीर्घो उन् । २ अश्वेच्छावति । अश्वयुर्गव्यूरथयुः” ऋ०
१, २, १, ४ । “अश्वयुरश्वानिच्छन्” भा० ।